

ὁ ἀπρόσεκτος· καὶ ἀπροσεξία (sviatezia)· καὶ ξελογῶ ῥήμα.

Ξεγορεύω « Ξεγορεύει, » λέγεται ἐπὶ οἰκιακῶν ζώων ἀποπλανηθέντων εἰς ἄγνωστα καὶ ξένα αὐτοῖς μέρη.

Ξεμυστηρεύομαι. Ἐκμυστηρεύομαι τι μυστικὸν εἰς φίλον μου (confier).

Ξεντερίζω. Ἐξεντερίζω, ἐβγάζω τὰ ἔντερα, καταξεσχίζω.

Ξενομπασάρης καὶ ξενομπάτης. Ὁ νεωστὶ ἔλθων ἀπὸ ξενιτείας (ὁ μουσαφίρης τουρκιστί). Λέγεται καὶ ἐπὶ ζώων, « Ξενομπασάρικο σκυλί » τὸ προερχόμενον ἀπὸ ξένα μέρη τὸ ξενόμερον ἐν Μυκόνῳ.

Ξεντροδισμένος. Ὁ ἐξοκείλας ἢ παρεκτραπείς, τῆς εὐθείας ὁδοῦ. « Ἐξεντροδίστη » τουτ. παρέλυσεν ἐξώκειλε. — Λέγεται καὶ ξεμπουρίζω καὶ ξεμπουρισμένος ὁ ἐκδοτος εἰς παραλυσίαις καὶ ἀσελγείαις.

Ξεπατώω (καὶ ξεπάτωτο ἢ ξεπατωμένο βαρέλιον ἢ κιβώτιον) μεταφορικ. καταστρέφω τινά. Ἐξεπατώθη ἢ τὸν ἐξεπάτωσαν.

Ξεπεταρούνα. Νεῖκινς λίαν παράτολμος καὶ θρασεῖα.

Ξεπτεμένος. Ὁ ἔχων ἐξηντλημένας τὰς ζωτικὰς δυνάμεις (exiénué) καὶ ξεψυχισμένος, ἀπηνδημένος.

Ξεραπόδοχο. Λέγεται τὸ ἀγγεῖον τὸ ῥαχισθὲν καὶ μὴ χρησιμεῖον πλέον διὰ ῥευστῶν, ἀλλὰ διὰ στερεά.

Ξεροτόμη. Ἡ ξηρὰ βοσκή τῶν ἀγρῶν διὰ ζῶα λέγεται καὶ ξεροτομή ἐν Λέρῳ.

Ξεροκαταπίνω. « Τὸ ξεροκαταπίνεις καὶ ἐμπερδεύεσαι στὰ λόγια σου, ἢ δὲν ἀποκρίνεσαι. »

Ξεροτρόχαλος. Τεῖχος ἢ οἰκοδόμημα κτισθὲν ἐκ μόνων λίθων, ἄνευ ἀσβέστου, ἴσως ἐκ τοῦ τρόχμαλος πέτρα στρογγύλη.

Ξέρχομαι, ἔρχομαι εἰς ἐριδα μετὰ τινος. Λέγεται καὶ συνορίζομαι ἢ ξεσυνερίζομαι. « Μὴν τοῦ Ξέρχεσαι, ἢ μὴ τὸν συνερίζεσαι. »

Ξερουχαλλάζω (ἐκ τοῦ ῥόχαλον κοινῶς ῥουχάλα ἢ ῥόχα crachat, ἀποχρέμπτω φλέγματα· καὶ ξερουχαλλάζομαι.

Ξέστα—ὁ ξέστης παρ' ἄλλοις ξεστίον (ξυστή ἀρχ. λέξ.) εἶδος μέτρου διὰ τὰ ὑγρά (χωρητ. ὁ ὀκάδ. Sé-tier (ξυστὸ ἐν Ἀθήναις).

Ξεσταλίζω καὶ σταλίζω. — Λέγεται ὅταν καταφεύγη τις ἐν καιρῷ βροχῆς εἰς τι μέρος ὅπως προφυλαχθῆ ἐκ τῶν σταλαγμῶν, καὶ μεταφορ. « τὸν ἐξεστάλισαν » τουτ. τὸν ἐβγάλαν ἐξω, ἐν ᾧ ἦτον κρυμμένος.

Ξιστραμπούλιζω καὶ ξεστραμπούλισμα — παρ' ἄλλοις στραγγουρίζω ἢ στραγγούλισμα (epiorse) « ἐξεστραμπούλισε τὸ πόδι » ἢ τὸ χέρι.

Ξετσιπωτός ἢ ξετσιπωμένος μεταφ. ὁ ἀναίσχυτος, ἀδιάντροπος ἢ ἀναιδής. Καὶ ξετσιπωμένη γυνὴ ἥτις ἔχασε πᾶσαν αἰδῶ.

Ξερακιάδος, ὁ ἰσχνὸς κατὰ τὸ σῶμα ἢ τὸ πρόσωπον.

Ξαχειλίζω ἀντὶ τοῦ ξεχειλίζω (ἐκχειλίζω). « Μόλις τὸ ξεχειλίσαι », μόλις ἐξῆλθε τῶν χειλέων ὁ λόγος του.

Ξεσταχυάζω. « Ξεσταχυάζουν τὰ σπαστά » τουτ. ἀρχίζουν νὰ σταχυοφοροῦν.

Ξεταλαγιάζω, ἐξυπνῶ ἢ ἐξεγείρω τινά πρόωρα. Α. Ξελαγιάζω, διαστρέφω τὰ ἦθη καὶ διαφθείρω τοὺς νέους.

Ξετιμόνω, ἐκτιμῶ (καὶ ἐν Ἀθῆν.) ἰδὲ χτιμῆ καὶ ἐχτιμῆ,

Ξετραχηλισμένος καὶ τετραχηλισμένος παρ' ἄλλοις. Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐκτραχηλίζω, ἀπογυμνῶ, ἀποκαλύπτω « εἶναι γυμνὸς καὶ τετραχηλισμένος » τουτ. πένης πενήτων.

Ξεφκαλόνω. χαλῶ τὴν στέγην οἰκίας τινός, καὶ μεταφορ. καταστρέφω (ἴσως ἐκ τοῦ ξεκαυκαλόνω.)

Ξεφτῶ, ξέφτισμα, ξεφτισμένο Διαλύω τι ὑφσμα (effiler) πρὸς ἐξαγωγήν ζαντοῦ ἢ μοτοῦ.

Ξεφωγίς (ἢς ἐπίρ. γεγωνυία τῆ ρωνῆ μεγαλοφώνως καὶ ξεφωγητὸ κραυγὴ καὶ ξεφωγητὰ πληθ.

Ξεχωρεύω (ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐκχώννυμι) ἀνασκάπτω τὸ χῶμα ὅπως ἐκβάλω τοὺς λίθους ἐκ τῶν σπλάγχων τῆς γῆς· ἐξεχώννυς ἢ ἔκαμε ξεχώνεμα τὸ χωράφι, τουτ. τὸ ἀνέσκαψε.

Ξεφαχνρίζω (τὸ κρέας) ἐβγάζω τὸ φαχνὸν χωρίζω τὸ κρέας ἐκ τῶν ὀστέων.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΞΟΥΚΡΙΑ.

Ζήτω τῆς Παλλάδος τὸ ἱερὸν πτολίεθρον! Ἐν ἧ πρό ἐνός μόλις μηνός ὑπερένομεν τὴν ἀνάγκην τοῦ πάγου καὶ ῥιγοῦντες ἐμακαρίζομεν τοὺς τὴν Νίκαιαν τῆς Γαλλίας οἰκοῦντας, σήμερον, ἰδρῶτα σώματος στάζοντες ἄπο, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην παγωτῶν καὶ μακαρίζομεθα ὑπὸ τῶν ῥιγοῦντων κατοίκων τῆς Μασσαλίας· σήμερον τὰ δένδρα ἀνοίγονται, τὰ ἄνη ἐκπεταννύουσι ποικιλόχρρα πέταλα, οἱ στάχυες θάλλουσιν, ὁ πηλὸς εἰς κοινορτὸν, ἐξ οὗ συνετέθη, διαλύεται, καθίδρον δὲ βλέπεις τὴν ἐπιχνοάζοντα μύστακα τῶν μήπω γενειῶντων. — Σήμερον φαίνονται ποικιλανθεῖς οἱ χλωροὶ τῆς Ἀττικῆς ἀγροὶ καὶ εὐχροοὶ οἱ λειμῶνες, ὁ δ' ἐν τῷ ἐλαίῳ τοὺς περιπάτους εἴτ' ἐφιππος, εἴτε πεζός, εἴτ' ἐν ἀμάξῃ ποιούμενος, θέλγεται ὑπὸ τῶν μεταξὺ αὐτοῦ κήπων, ἀναπνέων εὐώδη αὐραν καὶ ἐξ ἀνθῶν ἀμυγδαλῆς πλέκων εἰς ἑαυτὸν στεφάνους. — Σήμερον ἄγομεν τὰς Ἀποκρέω μεταξὺ ἰων, λειριῶν καὶ ῥόδων· αἱ δὲ νόμ-

φρι, νακαίαι τε καὶ νηρηίδες, ἐξέρχονται ἀπὸ τῶν ἄντρων, καὶ προηγέθησαν τοῦ Μαίου αἱ γλυκύφθογγοι αἰοδαὶ τῶν ἀπτέρων ἀλλ' οὐχὶ καὶ δικόδων τῆς Ἀρκαδίας ἀηδόνων, ἐφ' ὧν ἐλαμπρύνθησαν τὸ ἔτος τοῦτό οἱ τῶν Ἀθηνῶν προσωπίδοφόροι.

Ἰκούσατε βεβαίως τὰ ἐξ ἀμάξης αὐτοσχέδια στιχουργήματα τοῦ εἰς γραίαν μετημφισμένου ὑδροφόρου Παιραιῶς, Ἀβραάμ Ἡρωδιάδου, οὗτινος ἡ θυγάτηρ (ἄρβρην ἡλιοκαῆς μοσχομάγα προσωπίδα βεβυμμένην κατὰ τὰς παρειὰς φέρουσα)

ἔβαλε τὸ κοκκινάδι

ἀπ' τὴν περασμένη τὴν τετράδην.

Ἀνεγνώσατε ἴσως τὰ τυπωθέντα ποιήματα αὐτοῦ — πιθανῶς τὰ ἐκλεκτότερα — ἅτινα τείνει εἰς τοὺς θεατὰς ἐπὶ τῆς αἰχμῆς τοῦ δόρατος αὐτοῦ, καὶ ὧν δίδομεν τοῖς μὴ ἰδοῦσι τὴν φυλλάδα μικρὸν δείγμα — δῆγμα τῷ ὄντι δικηγόρου ἄξιον — ἐν ᾧ πᾶν ἄλλο τις ζητεῖτω ἢ τὸ μέτρον, διότι μέτρον δὲν ὑπάρχει·

Λοιπὸν ἐπέρασα εἰς τοὺς ἀγίους Θεοδώρους

Ἐκεῖ ἀπάντησα δυὸ δικηγόρους

Μοῦ εἶδαν τὸ ταγάρι ὅπου εἶχ' ἀργύρια,

Ἡθέλησαν νὰ μὲ πᾶν στὰ δικαστήρια.

Εἶχαν εἰς τὸν νοῦν τους νὰ μοῦ πάρουν τὸ ταγάρι

Ἐν τοσοῦτῳ δὲν τοὺς ἔγινεν ἡ χάρι.

Ἐξ ὧν συνάγει ἡ ταλαίπωρος γραίη, μετὰ κατανόησιν ἐπικαλουμένη τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους·

Τὴν βοήθειαν νὰ ἔχωμεν τῶν Ἁγίων Θεοδώρων

Νὰ μᾶς διαφυλάττουν ἀπὸ χέρι δικηγόρων.

Μία φορὰ ἐμπλέχθηκα μὲ ἓνα δικηγόρο,

Μὲ ἔκαμε καὶ ἔφυγα ἀναυλα διὰ τὸν Πόρο !

Ἐθαυμάσαμεν καὶ πάλιν τὴν ξαδινὴν εὐκαμψίαν καὶ τὴν εὐκομψὸν χάριν τῶν ταινιοπλόκων, μετ' ἴσης εὐκολίας πλεκόντων, συνδεόντων καὶ διαλυόντων τὰς πολυχρόους ταινίας περὶ τὸν ἴστόν. Ἐθαυμάσαμεν δὲ καὶ τοὺς ἐπὶ ὄνων περὶ στραβῶν πάσσαλον περιερχομένους καὶ, ἀντὶ μεταξίνων ταινιῶν τεχνηέντως διασταυρουμένων, σχοινίον κακὸν περὶ αὐτὸν συσπειροῦντας. — Διεκρίναμεν, κατὰ τὸ σύνθημα, ἀνθρωπίνους πόδας ὑπὸ τὰ ῥάκη τῆς κατ' ἔτος γεννωμένης ψωραλέας καμήλου καὶ ἴχνη ψηλαφητὰ τρυγῆς καὶ ἀνθράκων ἐπὶ τῶν προσώπων καὶ τῶν ἐνδυμάτων τῶν ἐπιδεξίων ροπαλοφόρων.

Εἶδες τὸν γάμον ἐκεῖνον, τὸν ψευδῆ, τὸν τοῦ ἀληθοῦς γάμου κατὰ τύχην εἰς τοὺς δρόμους προηγούμενον; — Προεπορεύετο τῶν νυμφίων ἕνος καὶ ἐπ' αὐτοῦ τετραγώνου κρησέραι καὶ κόσκινα, καὶ παλίμβολα πέδιλα, καὶ τρίποδες σιδηροὶ δίποδες, καὶ ἔδραι χωλαὶ, καὶ σκάφαι δαναίδων ἄξιαι, καὶ νωδαὶ περόναι, καὶ μάχιραι ἀμβλείαι, καὶ πινάκια ἐπαυθρευμένα, κατὰ τὴν κοινὴν φράσιν, καὶ κυ-

θίσκοι κυλλοί. Ἰκολούθουν δὲ ὁ γαμβρὸς ἐξυρημένος καὶ ὑψηλὸν γεγηρακότα καὶ ἐρρύτιδωμένον πῖλον φέρων, καὶ ἡ νύμφη καμύουσα τὰ βλέφαρα καὶ κομπουμένη καὶ ψιμύθιον μέλαν, κόκκινον καὶ κίτρινον φέρουσα, ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν δ' ἔχουσα ἀντὶ σιαδὸς ἀνεστραμμένον ζεμπίδιον, καὶ κατόπιν εἰποντο οἱ παράνομοι καὶ σωρὸς κλητῶν προσωπίδοφόρων. Ἐτυπώθησαν δὲ καὶ διενεμήθησαν τὰ ἐξῆς προσκλητήρια·

Κ.

Παρακαλεῖσθε ὅπως τιμήσητε τοὺς γάμους μου μετὰ τοῦ Κυρίου Δημητρίου Αὐπητεράκου τελεσθησομένου τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 23 Φεβρουαρίου 1864 Μ. Μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Δημ. Μπαρδούρια κειμένη πλησίον τοῦ Κακουροδικείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Φεβρουαρίου 1864.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΥΠΗΤΕΡΑΚΟΣ.

καὶ, ἀντὶ γλυκυσμαίων, ἐρρίπτοντο κατὰ τῶν κεφαλῶν τῶν τε προσκεκλημένων καὶ μὴ ἄλλου εἶδους *missilia* σκόρδων σκελλίδες.

Ἦσαν δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τεθρίππων λαμπρῶν περιερχόμενοι τὴν πόλιν ἐν παραδόξοις στολαῖς καὶ οἱ ἐπὶ κάρβων ἐποχούμενοι οὐκ ὀλίγοι· καὶ ἀντερῖα ἐνεδύσαντό τινες ὑπὸ πολυαριθμοῦ συνοδίας ἀκολουθούμενοι. Σαλπίγγων δὲ ἤχος, καὶ τυμπάνων δοῦπος, καὶ *Αἰαὶ* τῶν θεωμένων τοὺς διαβαίνοντας κεκαλυμμένους τὴν μορφήν ἢ ἀπροκαλύπτους, διέσχίζον τὸν αἰθέρα καὶ ἡ κνίσσα τῶν τὴν κτισσοπέμπτην θυσιασθέντων τριῶν κοκκύγων

οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.

Αἱ Ἀθηναὶ παρέστησαν ἐντελὲς θέαμα Ἰταλικῆς πόλεως ἀγοῦσης τὰς ἀποκρέω, καὶ ἐπομπέοντο οἱ Ἕλληνας ἐφ' ἀμαξῶν προϊόντες καὶ προσωπίδα φοροῦντες, πρὸς τὸ μὴ αἰσχυρῆθαι κακῶς ἀλλήλους λέγοντες, ὡς περίπου λέγει ὁ Σχολιαστῆς.

Ἐννοεῖται ὅτι καὶ οἱ χοροὶ δὲν ἔλειψαν καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ἀλλότρια ἐνδύματα φοροῦντες δὲν ὑπῆρξαν ὀλίγοι· εἰς ὁπίσθη περιέργειάν μ' ἐνέβαλε τὸ λευκὸν ἐκεῖνο ῥάσον (*domino*), πόσθη καλλονὴν δὲν ἐφαντάσθη ὑπάρχουσαν ὑπὸ τὸ μέλαν καὶ σιμὸν προσωπίδων τῆς βοημίδος ἐκεῖνης! Δυστυχῶς αἱ λευκώλενοι καὶ αἱ μικρὸν τὸν πόδα ἔχουσαι δὲν εἶναι πάντοτε ὠραῖαι, πολλοῦ γε καὶ δεῖ παράδειγμα ἡ Κίνα, ὅπου ὅλαι αἱ γυναῖκες ἔχουσι λεπτοτάτους πόδας· παράδειγμα καὶ ἡ προκειμένη βοημὶς, ἥτις, ἀν ἡ μνήμη μὴ δέν με λανθάνη, πολὺ τοῦ κάλλους ἀπέχει. — Ἄλλο λέγω περὶ τῆς χωρικῆς νηρηίδος τῆς χλοεροτρόφου Κηφισιάς, ἥς τὰ μὲν ἀμφὶ τὴν κόμην καὶ τὸ μέτωπον καὶ τὸ εὐγρᾶμον τῶν ὀφθαλμῶν πολλαὶ ἤθελον ζηλεύσει, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ τὸ ἕγρον ἄμα τῷ φαιδρῷ καὶ κεχαρισμένῳ, καὶ τὸ

εὐσταθὲς δὲ καὶ κόσμιον τῆς ἀναβολῆς (1) καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα, καὶ τὸ ἐπανθοῦν ἐρύθημα καὶ τὴν χάριν. Ἡ δὲ Πελοποννησιὰ ἐκείνη ναπαῖα (τὴν ἰοβλέφαρον, λέγω) καὶ πρὶν ἢ ἀποσπᾶσθαι τὸ προσωπεῖον, ἀπὸ τῶν διαλαμπόντων ὀφθαλμῶν ὑπὸ πάντων ἐγνωρίσθη. Καὶ αὕτη πολλῶ τῆς βοηρίδος διαφέρει, κατὰ τε τὸ ἀπαλὸν τῶν παρεῖων καὶ τὸ τῆς ξινὸς σύμμετρον καὶ τὴν ἀρμογὴν τοῦ στόματος καὶ τὸ τῶν χειλῶν ἐρύθημα, κοσμοῦν ἐδόντας λευκοὺς καὶ συμμέτρους, οἷτινες, εἴ ποῦ κάλλιστον ὄρμον εἶδες ἐκ τῶν στιλπνοτάτων καὶ ἰσομεγεθῶν μαργαριτῶν, οὕτως ἐπὶ στίχου ἐπεφύκεσαν (2). Ὅπως θαυμασιὰ ἀντίθεσις χρωμάτων, μελαίνης μὲν κόμης, καλύμματος δὲ φρυγίου πορφυροῦ!

Ἡ νεωτέρα θυγάτηρ τοῦ Κυρίου Σίνα ἔδωκε τὴν τε χεῖρα καὶ τὴν προῖκα εἰς τὸν κόμητα τὸν γραφόμενον μὲν de Castries, προφερόμενον δὲ de Castles, καὶ κατὰγομένον ἐκ μιᾶς τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Γαλλίας οἰκογενειῶν. Ἀλλὰχόσε ξίφατε τὰ δίκτυα ὑμῶν γαμβροὶ τῆς Ἑλλάδος· ἰδοὺ ἐβουκολήθητε καὶ πάλιν. — Αἱ ἐργασίαι τοῦ σιδηροδρόμου ἤρξαντο παρὰ τὸν κήπον τοῦ Θεσείου, ἰσοπεδουμένης τῆς ἄκρας τοῦ λόφου, ἐφ' οὗ κεῖται ὁ βράχος τοῦ Χαλκόδοντος. — Ἀπκσαι αἱ λευκαὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου ἐξερυτεύθησαν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, ἵνα μὴ χρησιμεύσωσι, φαίνεται, ἀντὶ βροχῶν τοῖς πολεμικοῖς φοιτηταῖς τοῦ καταγωγίου τῶν Μουσῶν. Συνεπληρώθησαν δὲ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ κατὰ τοὺς δρόμους, τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς λεωφόρους δεινδροφυτεῖαι. — Ὁ εἰς Πειραιᾶ καταβαίνων κινδυνεύει νὰ πνιγῆ ὑπὸ τῆς κόνεως, κατὰ νέφη ἐπιπιπτούτης τοῖς ὁδοιπόροις καὶ λευκαίνουσας τὰς τρίχας αὐτῶν. — Ἡ τῶν χορῶν μανία ἐξετάθη καὶ μόνη ἢ καθαρὰ δευτέρα θέλει παύσει αὐτήν. — Ἐν τούτοις ἐφθασε θεατρικὴ ἑταιρεία Ἰταλῶν ἐκ Σμύρνης, ἔνθα μέτριον ἐνθουσιασμόν ἐνεφύσθησε τοῖς κατοίκοις. Ταῦτα γνωρίζω νεογνὰ ἐν τῇ κοινωνίᾳ νέα, ὃ δὲ τὰ πολιτικὰ προτιμῶν ἀναδραμέτω εἰς τὰς Ἐφημερίδας.

Π Ο Ι Η Σ Ι Σ.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΤΟΣ 1863.

1

Ἀπελθε, ἔτος παλαιόν! φεῦγε, ἡ ἱστορία
Θὰ ζωγραφῆσθαι ποία σου ἢ ἐν τῇ γῇ πορεία.
Φεῦ! στοὺς λαοὺς δὲν ἔγεινες ὡς ἠῆχορτο εὐδαῖμον
Κ' εἰς τ' ἄτομ' ἄραγ' ἔτινες ὄμμα φιλίας γίμον;

(1) Λοσκιανού, Εἰκόνες, 6.

(2) Αὐτόθι, 9.

2

Διστάζω! ἄν τοῖς ἔγεινεν ἐκ σοῦ τις χάρις φίλη.
Δι' ἄλλων πόσων πικριῶν τοῖς ἔβαψες τὰ χεῖλη!
Ἀπελθε! καὶ ὁ δίκαιος Θεὸς ἄς σὲ δικάσῃ
Κ' εἴθε ὁ νέος σου υἱὸς νὰ μὴ σὲ ὀρμαῖσῃ.

3

Ὅστος εἰς δίκαια ἐθνῶν εὐνόως ν' ἀποβλέψῃ!
Ζητήματα περίπλοκα εἰς ῥοθὴν εὐθὴν νὰ τρέψῃ.
Ἀγγίλας ἐπὶ τοῦ βίου μας νὰ χέῃ τῆς σοφίας!
Μὲ μῦρα χριστιανικῆς ἀγάπης τὰς καρδίας
πάντων εἴθε νὰ φαίνη,
Κ' οὕτως εὐκαίως ἀγαθοῦ πατρὸς θεοτῆρ νὰ γένη.
Ἐν Σμύρῃ, 30 Ἰοβρίου 1863.

Σ. ΛΕΟΝΤΙΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΜΑΡΤΙΟΥ 4, 1864.

Ὁ πρωθυπουργός, μὴ συμφωνῶν πλέον μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν Κ. Πετμεζᾶ καὶ συμμάχους ἔχων τοὺς τὸ πυροβολικὸν διοικούντας νῦν ἀξιωματικούς, ἀπεφάσισε ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτὸν, ἅμα δὲ, τῆς εὐκαιρίας λαμβανόμενος, τὸν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ναυτικῶν διὰ δύο ἐτέρων. Καὶ τὸν μὲν Κ. Β. Πετμεζᾶν διεδέχθη ὁ Κ. Τριγγέτας, πληρεξούσιος, ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ, τὸν δὲ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ναυτικῶν οἱ Κ.Κ. Πετρινός, πληρεξούσιος, καὶ Ῥοντίρης, πληρεξούσιος καὶ πληρεξούσιος δικηγόρος. Οὕτως ἡ δικαιοσύνη οὐδ' αὐτὰ τὰ ναυτικὰ ἐγκατέλειπε, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἐλπίζομεν ὅτι, τῇ συνδρομῇ τῶν μεγάλων ὁμογενῶν οὖς ἐπήνεσεν ἄλλοτε ὁ νῦν ὑπουργός τῶν ναυτικῶν, θέλομεν ἀποκτήσει τεθωρηγμένον στόλον. Ἀμήν.

Καγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρακίον· τὴν φράσιν τούτην ἤκουσε πᾶς τις διελθὼν παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μὴ κατορθωθείσης ἐκλογῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φάλαγγος, ἤκουσε δὲ καὶ τὸν κρότον τοῦ κατὰ τῶν κεφαλῶν κατερχομένου καὶ διαλύοντος αὐτὰς ξύλου. Ἐκ τούτων τῶν ξυλοκοπημάτων καὶ τινος ἀποκείρας φόνου, κατὰ τινος τῶν φοιτητῶν ὑπ' ἄλλου γενομένης ἀλλὰ μὴ ἐπιτυχούσης, διεκόπησαν προσωρινῶς τὰ μαθήματα, καὶ ἐξεδόθη προκήρυξις τῆς Συγκλήτου ἀπειλοῦσα αὐστηρῶς τὴν ὀλοσχερῆ παῦσιν αὐτῶν καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων ἂν ἢ διχόνοια ἐξακολουθήσῃ ὑπάρχουσα. — Ἐν δὲ τῇ Συνελεύσει ἐγένετο πρότασις περὶ διαλύσεως τῆς φάλαγγος.